I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 598/2009

af 7. juli 2009

om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6 oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (»grundforordningen«), særlig artikel 15,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 194/2009 [2] (»forordningen om midlertidig told«) en midlertidig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (»USA« eller »det pågældende land«).

(2) I den sideløbende antidumpingprocedure indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 193/2009 [3] en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater.

1.2. Efterfølgende procedure

(3) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger (»fremlæggelse af de foreløbige oplysninger«), indgav adskillige interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter, og de foreløbige konklusioner blev, hvor det var relevant, ændret i overensstemmelse hermed.

(4) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i USA, og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (»endelig fremlæggelse af oplysninger«). De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger.

(5) Den amerikanske regering og andre interesserede parter gav udtryk for, at de var uenige i afgørelsen om kun at give seksten dage til at fremsætte bemærkninger om fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger og ligeledes i afgørelsen om at afvise anmodningen fra visse parter om en rimelig udsættelse af fristen for at fremsætte disse bemærkninger.

(6) Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 30, stk. 1. I den forbindelse er det Kommissionens praksis at orientere alle interesserede parter om en procedure ved at offentliggøre en forordning om indførelse af midlertidige foranstaltninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og fastsætte et tidsrum, inden for hvilket parterne kan fremsætte bemærkninger herom.

[1] EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
[2] EUT L 67 af 12.3.2009, s. 50.
[3] EUT L 67 af 12.3.2009, s. 22.

Denne praksis blev fulgt i denne procedure. Det fremgår ikke af grundforordningen, hvor lang tid parterne bør have til at fremsætte bemærkninger. I forbindelse med denne procedure blev det besluttet at fastsætte en periode på seksten dage (der efterfølgende blev udvidet til sytten dage) i betragtning af den komplekse procedure og behovet for at overholde kravet i grundforordningens artikel 11, stk. 9, om at undersøgelser afsluttes inden tretten måneder efter deres indledning.

(7) Den midlertidige toldsats for amerikanske virksomheder, der ikke gav sig til kende og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, blev fastsat på niveauet for den laveste af de højeste subsidiemargener eller den højeste skadestærskel for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som indgik i stikprøven. Den således fastsatte sats fremgik af artikel 1, stk. 2, i forordningen om midlertidig told (satsen for »alle andre virksomheder« på 237,0 EUR pr. ton). Den amerikanske regering er af den opfattelse, at denne toldsats er straffende og fejlagtigt beregnet på grundlag af foreliggende faktiske oplysninger. Den amerikanske regering er af den opfattelse, at man for at tage udgangspunkt i foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28, først må fastslå, at en interesseret part har afvist eller undladt at meddele de »nødvendige oplysninger« ([1]). Den amerikanske regering finder i stedet, at den vejede gennemsnitlige sats beregnet for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, bør anvendes.

(8) Som svar herpå skal det bemærkes, at Kommissionen i den indledende fase sendte stikprøveskema, klage og indledningsmeddelelse til de virksomheder, der er opført i klagen (over 150 virksomheder). En kopi af stikprøveskemaet blev også vedlagt den verbalnote, der blev sendt til Amerikas Forenede Staters mission ved De Europæiske Fællesskaber i indledningsfasen med opfordring til at sende den til eksportører/producenter i USA. Endvidere repræsenterer National Biodiesel Board, der har været en interesseret part siden indledningen af denne procedure, et stort antal virksomheder i biodieselindustrien i USA.

(9) I indledningsmeddelelsen og følgebrevet til stikprøveskemaet henledtes opmærksomheden på konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje. Over 50 virksomheder gav sig til kende i forbindelse med stikprøveudtagningen og forelagde de ønskede oplysninger inden for en frist på 15 dage, jf. betragtning 8 i forordningen om midlertidig told. Disse virksomheder tegnede sig for mere end 80 % af den samlede import af biodiesel fra USA til Fællesskabet.

(10) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger blev myndighederne i USA anmodet om at forelægge supplerende oplysninger. Især blev myndighederne i USA anmodet om at opfordre eksportører/producenter af biodiesel i USA, som ikke var opført på listen i artikel 1 i og i bilaget til forordningen om midlertidig told, og som ikke var kendt på tidspunktet for indledningen af proceduren, og som tidligere havde afslået at samarbejde ([2]) i forbindelse med undersøgelsen, til at give sig til kende.

(11) Myndighederne i USA fremsendte en liste med navne på yderligere 100 virksomheder (producenter/eksportører) i USA. Det blev undersøgt, om nogen af virksomhederne var blevet opfordret til at samarbejde i procedurens indledende fase. Undersøgelsen afslørede, at et betragteligt antal virksomheder på listen allerede var blevet opfordret til at samarbejde i forbindelse med stikprøveudtagningen, men havde valgt ikke at samarbejde på det tidspunkt. Med andre ord var disse virksomheder blevet gjort bekendt med konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje, jf. grundforordningens artikel 28.

(12) For så vidt angår de virksomheder på listen (over 40), som ikke var Kommissionen bekendt på det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt, bemærkedes det imidlertid, at anmodningen til USA's myndigheder om supplerende oplysninger for disse virksomheder blev foretaget efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger. Det blev derfor besluttet at tilføje disse virksomheder til bilaget til denne forordning og at anvende samme toldsats på disse virksomheder, som der anvendes på de virksomheder, der udtrykkeligt samarbejdede med undersøgelsen, men som ikke indgik i stikprøven. Disse virksomheder modtog fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at indføre endelige foranstaltninger, og blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til, at det blev foreslået at tilføje deres navne i bilaget til denne forordning.

(13) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hilste de amerikanske myndigheder forslaget om anvendelse af den vejede gennemsnitlige told på yderligere virksomheder velkomment. Imidlertid fandt de amerikanske myndigheder ikke, at det var forklaret, hvorfor yderligere virksomheder skulle omfattes af satsen for »alle andre virksomheder«. I denne henseende bemærkes det, at der allerede ovenfor er redegjort for de virksomheder, der var blevet opfordret til at samarbejde i forbindelse med stikprøveudtagningen. Hvad angår mulige eksportører/producenter i USA, som ikke blev opfordret individuelt til at deltage i undersøgelsen eller er anført på den i betragtning 11 nævnte liste, bemærkes det først og fremmest, at der efter indledningen af proceduren udfoldedes intensive bestræbelser på at kontakte virksomheder i USA, som kunne være berørt af proceduren (jf. betragtning 8 og 10). Yderligere bestræbelser blev efterfølgende

([1]) Grundforordningens artikel 28, stk. 1: *»I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger […].«*

([2]) Til forskel fra virksomheder, der modtog et stikprøveskema, men som ikke returnerede dette.

udfoldet efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, jf. betragtning 10, med henblik på at identificere andre virksomheder, og dette resulterede i tilføjelsen af mere end 40 virksomheder til listen over virksomheder, som den vejede gennemsnitlige told finder anvendelse på. Det konkluderes, at disse intensive bestræbelser har gjort det fuldt ud muligt for biodieselvirksomheder i USA at give sig til kende. I denne henseende skal det bemærkes, at den relevante industrisammenslutning har været involveret i proceduren siden dens indledning. På denne baggrund konkluderes det, at toldsatsen for »alle andre virksomheder« bør anvendes på de virksomheder, der ikke gav sig selv til kende.

(14) En virksomhed, der indsendte en besvarelse af stikprøveskemaet og efterfølgende blev medtaget på listen i bilaget til forordningen om midlertidig told, anmodede om, at dens moderselskab blev tilføjet til listen over virksomheder i bilaget. Denne virksomhed anmodede også om, at bynavnet for de to virksomheder blev ændret i bilaget, så det kom til at svare til adressen på virksomhedernes fakturaer.

(15) Virksomhedens anmodning blev gennemgået, og det blev besluttet også at opføre moderselskabet på listen i bilaget til den nuværende forordning, da det var nævnt i virksomhedens svar på stikprøveskemaet som den eneste forretningsmæssigt forbundne virksomhed, der beskæftiger sig med biodieselvirksomhed. Bynavnet for begge virksomheder vil også blive ændret.

(16) To virksomheder, der samarbejdede med undersøgelsen, anmodede om at få deres navne slettet i bilaget, idet de hævdede ikke at være eksporterende producenter. Virksomhedernes navne er derfor blevet slettet.

(17) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. april 2007 til 31. marts 2008 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Hvad angår de relevante tendenser for skadesvurderingen, undersøgte Kommissionen oplysninger for perioden fra januar 2004 til udgangen af UP (»den betragtede periode«).

1.3. **Stikprøve af EF-producenter og eksporterende producenter i USA**

(18) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende stikprøven af eksporterende producenter i USA, bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning 6 til 10 i forordningen om midlertidig told.

(19) Visse parter fremsatte bemærkninger til, hvorvidt stikprøven af EF-producenter var repræsentativ. Disse bemærkninger behandles i betragtning 77 til 81 nedenfor.

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den pågældende vare**

(20) I indledningsmeddelelsen er den vare, hvortil det påstås, at der ydes subsidier, defineret som fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger.

(21) Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at biodiesel og alle blandinger af biodiesel med mineralsk diesel, der produceres og subsidieres i USA og eksporteres til Fællesskabet, havde påvirket den økonomiske situation for biodieselproducenterne i Fællesskabet. I overensstemmelse med kendetegnene for de relevante biodieselproducenter i USA og hjemmemarkedet var det hensigten, at definitionen af den pågældende vare også skulle dække biodiesel, der indgår i biodieselblandingerne. Det blev imidlertid fastslået, at definitionen af den pågældende vare, jf. indledningsmeddelelsen og betragtning 20, ikke var klar med hensyn til, hvilke producenter og hvilke varetyper det var hensigten at dække med undersøgelsen, og hvilke det ikke var hensigten at dække.

(22) Det var ligeledes, for så vidt angår undersøgelsen af subsidiering og skade, navnlig for at fastsætte subsidiemargener og skadestærskler, nødvendigt klart at påpege, hvilke varer der var omfattet af undersøgelsen.

(23) I overensstemmelse med kendetegnene for markedet i USA blev den pågældende vare foreløbigt defineret som fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger over B20. Den pågældende vare omfattede således ren biodiesel (B100) og alle blandinger, der indeholder mere end 20 % biodiesel (»den pågældende vare«). Det anses, at denne grænse gør det muligt at foretage en klar sondring mellem de forskellige blandingstyper, der er beregnet til yderligere at skulle blandes, og dem, der er beregnet til direkte forbrug på markedet i USA.

(24) Undersøgelsen viste, at alle typer biodiesel og biodieselen i de blandinger, der er omfattet af denne undersøgelse, på trods af eventuelle forskelle med hensyn til de råmaterialer, som anvendes ved produktionen, eller produktionsprocessen har samme eller meget ensartede fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme formål. Eventuelle forskelle med hensyn til den pågældende vare ændrer ikke dens grundlæggende definition, dens egenskaber eller forskellige parters opfattelse af den.

(25) Interesserede parter fremsatte påstande vedrørende definitionen af den pågældende vare og samme vare, hvori de anfægtede både definitionen af den pågældende vare og samme vare på en gang med samme argumenter uden at skelne mellem begrebet den pågældende vare og samme vare i forbindelse med proceduren.

(26) For så vidt angår begrebet den pågældende vare, henvises der til bestemmelserne i grundforordningens artikel 1, stk. 1 til 4, mens fortolkningen af udtrykket »samme vare« fremgår af grundforordningens artikel 1, stk. 5. Derfor vil påstandene blive behandlet separat nedenfor.

(27) En part stillede spørgsmålstegn ved, i hvilket omfang blandinger, der indeholder en lille mængde biodiesel (f.eks. B21), stadig skulle betragtes som biodiesel på linje med ren biodiesel (B100) eller lignende blandinger, der primært består af biodiesel iblandet en mindre mængde mineralsk diesel (f.eks. B99). De hævdede, at det var B100 og B99, der indgik i undersøgelsen, og at alle beregninger af dumping og skade foregik på grundlag af disse to varetyper. Efter deres opfattelse fører fastsættelse af en tærskel lige over B20, der er den blanding med lavt indhold af biodiesel, som sælges direkte til forbrugere i US, til en kunstig definition af den pågældende vare.

(28) Den samme part stillede også spørgsmålstegn ved, om en blanding, der indeholder 20 % biodiesel, stadig kan betragtes som biodiesel snarere end mineralsk diesel, som ikke er omfattet af definitionen på den pågældende vare. Denne part havde den opfattelse, at EU støtter det synspunkt, at der burde indføres en ny toldposition for biodiesel ([1]) i det harmoniserede system (HS). Efter denne parts opfattelse gjorde Kommissionen definitionen af varen bredere i forbindelse med denne procedure og udvidede de varetyper, der var omfattet af de indførte foranstaltninger.

(29) Endvidere er denne part af den opfattelse, at der ikke på undersøgelsestidspunktet fandtes en særlig tærskel for, hvad der er biodiesel med henblik på klassificeringen i KN-position 3824 90 91, den særlige position, der blev indført af EU for biodiesel 1. januar 2008. Denne part stillede spørgsmålstegn ved, hvorvidt en blanding, der indeholder mindre end 50 % biodiesel, stadig kan betragtes som biodiesel, jf. regel 3b) i de almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur ([2]). Denne part påpegede endvidere, at de eksempler på blandinger, som var nævnt i Kommissionens spørgeskema, havde et højt indhold af biodiesel, og at dette indebærer, at den pågældende vare kun er biodiesel og blandinger med et meget højt indhold af biodiesel.

(30) Denne part hævdede også, at EU ikke kan ændre definitionen af den pågældende vare og samtidig bibeholde en anden definition af samme vare. Denne henviste til artikel 15, stk. 1, i WTO ASCM (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures — aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger). Ifølge denne part tager konklusionerne om subsidier og skade udgangspunkt i B100 og B99, og de positioner i det harmoniserede amerikanske toldsystem ([3]), der blev brugt i undersøgelsen, lader ikke til at omfatte varer med så lavt et biodieselindhold som 20 %. Denne part henviste også til fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger for de amerikanske biodieselproducenter i stikprøven, som viser, at de amerikanske producenter i stikprøven solgte blandinger udelukkende af forskellige typer biodiesel. Derfor burde den pågældende vare begrænses til at omfatte varer, der består af 100 % biodiesel (B100), selv om det drejer sig om biodiesel produceret på grundlag af forskellige råmaterialer, eller blandinger med 99 % biodiesel (B99).

(31) Denne part henviste til en nylig dom afsagt af Retten i Første Instans ([4]) vedrørende import af ammoniumnitrat og konkluderede, at princippet i den dom også finder anvendelse på denne procedure, og at biodiesel, som ikke er blandinger med et meget højt indhold heraf, ikke kan være genstand for undersøgelsen og for foranstaltninger, da det ikke drejer sig om samme vare som den, for hvilken der blev konstateret dumping og skade, nemlig varer bestående udelukkende af biodiesel (B100) eller blandinger med 99 % biodiesel (B99).

(32) Parterne kunne ikke fremlægge noget bevis eller et retsgrundlag for, at den pågældende vare ikke var korrekt defineret i forbindelse med nærværende undersøgelse. Bestemmelserne i grundforordningens artikel 1, stk. 1 til 4, udgør en rettesnor i forbindelse med definitionen af den pågældende vare. Forordningens artikel 1, stk. 1: »Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet medfører, at der forvoldes skade«.

(33) Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at biodiesel og alle blandinger af biodiesel med mineralsk diesel, der produceres i USA og eksporteres til Fællesskabet til subsidierede priser, havde påvirket den økonomiske situation for biodieselproducenterne i Fællesskabet, jf. betragtning 21.

(34) Parterne fremkom ikke med nogen form for dokumentation for, at den i forordningen om midlertidig told fastsatte skillelinje mellem den pågældende vare og andre varer var kunstig. Som nævnt i betragtning 26 og 28 i forordningen om midlertidig told viste undersøgelsen, at B20 og blandinger med et lavere indhold af biodiesel faktisk blev solgt direkte til forbrugere i USA. Undersøgelsen viste også, at markedet for blandinger og markedet for forbrugervarer var forskellige markeder med forskellige kunder: et marked, hvor biodiesel og biodieselblandinger er beregnet til yderligere opblanding foretaget

([1]) Position 3826 00, der skal dække »biodiesel og biodieselblandinger, ikke indeholdende eller indeholdende mindre end 70 vægtprocent af olier udvundet af jordolier eller af olier hidrørende fra bituminøse mineraler«.

([2]) »Når den foran under 3a) nævnte regel ikke kan anvendes ved tariferingen af blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig.«

([3]) HTS–position 38 24 90 40 00 og 38 24 90 40 20.

([4]) Sag T-348/05: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, 10. september 2008, præmis 61-63.

af handlende og virksomheder, og et marked, hvor blandingerne er beregnet til distributionsnetværket og dermed forbrugerne. Fastsættelsen af tærsklen for den pågældende vare til over B20 var med til at trække en klar skillelinje og undgå forvirring i forbindelse med varer, markeder og de forskellige parter i USA. Påstanden blev derfor afvist.

(35) I forbindelse med alle antisubsidieundersøgelser er det almindeligt, at de enkelte virksomheder, der indgår i undersøgelsen, ikke producerer og sælger alle de varetyper, der indgår i definitionen af den pågældende vare. Visse virksomheder producerer et meget begrænset antal varetyper, mens andre producerer en bredere vifte. Dette har imidlertid ikke nogen indvirkning på definitionen af den pågældende vare. Det konkluderes derfor, at den påstand, at den pågældende vare kun skulle omfatte varetyper, der blev eksporteret af amerikanske producenter og anvendt til beregning af subsidiering og skade, er uberettiget.

(36) I undersøgelsen fokuseredes der først og fremmest på biodiesel, både i ren form og i blandinger, jf. forordningen om midlertidig told og betragtning 20. Udligningsforanstaltningerne får virkning for de relevante blandinger, der eksporteres til EF-markedet. Derfor konkluderes det, at spørgsmålet om, hvorvidt en blanding, der indeholder 20 % biodiesel, stadig kan betragtes som biodiesel snarere end mineralsk diesel, som ikke er omfattet af definitionen på den pågældende vare, er irrelevant.

(37) Det bør fremhæves, at konklusioner vedrørende subsidiering og skade for den enkelte undersøgte virksomhed udelukkende tog udgangspunkt i de relevante varetyper, der blev produceret og solgt af den relevante virksomhed i UP. At hævde, at definitionen af den pågældende vare, der omfatter blandinger over B20, ville have en urimelig indvirkning på amerikanske producenter, er ikke velbegrundet og kan ikke føre til den konklusion, at den pågældende vare skal begrænses til at omfatte varer, der indeholder 100 % biodiesel (B100), selv om det drejer sig om biodiesel produceret på grundlag af forskellige råmaterialer, eller 99 % biodiesel (B99). At lade blandinger over B20 indgå i definitionen af den pågældende vare havde absolut ingen indvirkning på konklusionerne for undersøgte virksomheder, som ikke producerer og eksporterer denne varetype.

(38) Denne parts påstand om, at princippet i en dom afsagt af Retten i Første Instans [1] også finder anvendelse på nærværende procedure, og at biodiesel, som ikke er blandinger med et meget højt indhold heraf, ikke kan være omfattet af undersøgelsen, er heller ikke velbegrundet. For hver enkelt virksomhed, der blev undersøgt, svarer skadesmargenen og subsidiemargenen nemlig nøjagtigt til den pågældende vare og samme vare, for hvilke der blev fastslået konklusioner om subsidier og skade, dvs. de relevante varetyper, som indeholder biodiesel, og som blev solgt på hjemmemarkedet og eksporteret til Fællesskabet af den virksomhed. Desuden vedrører den dom, aktøren henviser til, en revision af eksisterende antidumpingforanstaltninger, der førte til udvidelsen af bestemmelserne til at omfatte andre varer end den pågældende vare, hvilket ikke er tilfældet i nærværende undersøgelse.

(39) Skønt det kan konkluderes, at eksempler i et spørgeskema med det formål at indsamle oplysninger i forbindelse med en undersøgelse ikke kan bruges til at gøre antagelser om undersøgelsesresultaterne, skal man huske på, at Kommissionen ikke på forhånd kan vide, hvilke varetyper der vil blive produceret og solgt på hjemmemarkedet og til eksport af de pågældende virksomheder på det tidspunkt, hvor spørgeskemaet bliver udarbejdet, men først når den har foretaget undersøgelser på stedet. I henhold til grundforordningens artikel 1 er de varetyper, som det er relevant at lade indgå i en antisubsidieundersøgelse, varer, der betragtes som subsidierede af udligningsberettigede subsidier. I så fald kan der indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer.

(40) Endvidere bør B100 ikke udelukkes fra varedefinitionen. For det første fordi B100 eller ren biodiesel er den kernevare, som var årsagen til, at der blev indført subsidier i USA. Det fremgår af US Internal Revenue Code (US. CODE), navnlig Title 26, $40A, point (d), hvori termen biodiesel klart defineres, at hele subsidieordningen blev indført for at støtte biodieselindustrien i USA. For det andet fordi det under den amerikanske regerings kontrolbesøg på stedet kom frem, at biodiesel, selv når den blev blandet uden for USA af en virksomhed med et datterselskab i USA, kunne nyde godt af Federal biodiesel Tax credit på 1 USD pr. gallon i USA.

(41) Undersøgelsen har også vist, at producenters fremstilling af ren biodiesel i USA fører til udstedelse af et certifikat, jf. betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. Dette certifikat kan overdrages og skal forelægges den amerikanske regering, når der ansøges om subsidier.

(42) På grundlag af ovenstående kendsgerninger og betragtninger bekræftes det, at alle typer biodiesel og biodieselen i de blandinger, der er omfattet af denne undersøgelse, nemlig ren biodiesel (B100) og blandinger over B20, på trods af eventuelle forskelle med hensyn til de råmaterialer, der anvendes ved produktionen, eller produktionsprocessen har samme eller meget ensartede fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme formål. Eventuelle forskelle med hensyn til den pågældende vare ændrer ikke dens grundlæggende definition, dens egenskaber eller forskellige parters opfattelse af den.

[1] Sag T-348/05: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, 10. september 2008, præmis 61-63.

2.2. **Samme vare**

(43) Det blev foreløbigt konstateret, at de varer, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i USA, og som er omfattet af denne undersøgelse, har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål som de varer, der eksporteres fra dette land til EF-markedet. Ligeledes har varer fremstillet af EF-erhvervsgrenen og solgt på EF-markedet samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål som de varer, der eksporteres til Fællesskabet fra det pågældende land.

(44) Der blev således ikke konstateret forskelle mellem de forskellige typer af den pågældende vare og varetyper produceret af EF-erhvervsgrenen og solgt på markedet i Fællesskabet, som fører til den konklusion, at varetyper produceret og solgt på EF-markedet ikke er samme varer, der har samme eller næsten tilsvarende grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som de typer af den pågældende vare, der produceres i USA og eksporteres til Fællesskabet. Det konkluderes derfor, at alle typer biodiesel, der indgår i denne undersøgelse, anses for at være identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 5.

(45) En part hævdede, at definitionen af samme vare hænger uløseligt sammen med afgrænsningen af den pågældende vare og skal opstilles med henblik på varens fysiske egenskaber og anvendelsesformål. Denne part hævdede i realiteten, at B20 ikke er beregnet til forbrug i EU, men til at indgå i en blanding med endnu lavere indhold af biodiesel, nemlig B5. Derfor er samme vare defineret forkert. Denne part hævdede også, at definitionen af den pågældende vare ikke kan ændres, samtidig med at man bibeholder en anden definition af samme vare.

(46) Som det klart fremgår af betragtning 31 til 37 i forordningen om midlertidig told, hænger definitionen af samme vare sammen med afgrænsningen af den pågældende vare og blev i alt væsentligt opstillet ud fra varens fysiske egenskaber. Varernes faktiske anvendelsesformål blev også taget i betragtning, og det blev konstateret, at B20-tærsklen også burde bibeholdes i forbindelse med definitionen af samme vare. I dette tilfælde er antallet af varetyper, der er omfattet af definitionen på samme vare, også blevet nedbragt for at matche definitionen på den pågældende vare.

(47) Derfor må parternes påstande om, at definitionen af samme vare var ukorrekt, afvises, og den foreløbige definition af samme vare kan bekræftes.

3. **SUBSIDIERING**

3.1. **Generelle bemærkninger**

(48) En virksomhed hævdede, at de i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told fremførte grunde til at udelukke den fra stikprøven var kendt af Kommissionen, da den oprindelig udvalgte stikprøven. På det grundlag burde virksomheden ikke have været udelukket fra stikprøven.

(49) I forbindelse med denne påstand bør det bemærkes, at det ikke har nogen væsentlig indvirkning på virksomheden, for så vidt angår undersøgelsens resultat, om den indgår i stikprøven eller ej. Hvis virksomheden skulle indgå i stikprøven, ville den få sin egen individuelle udligningstoldsats fastsat, som det var sket i den midlertidige fase, selv om virksomheden var udelukket fra stikprøven. I nærværende forordning fastsættes der også en individuel udligningstoldsats for virksomheden. Efter den endelige fremlæggelse af disse konklusioner hævdede virksomheden, at dens »udelukkelse i praksis« fra eksportørerne i stikprøven fratog den grundlæggende rettigheder, herunder rettigheder, der udspringer af specifikke beregninger foretaget på data leveret af eksportører i stikprøven. I denne forbindelse skal det bemærkes, at der blev foretaget en specifik beregning vedrørende subsidieniveauet for denne virksomhed. Skadesmargenen for denne virksomhed blev beregnet således som beskrevet i betragtning 173 til 175, dvs. på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, da virksomheden ikke havde forelagt de ønskede oplysninger vedrørende eksportsalg og videresalg i Fællesskabet. Virksomhedens påstand blev derfor afvist.

(50) En virksomhed påstod, at udligningstoldsatsen lod til at være blevet beregnet på grundlag af hjemmemarkedssalg plus eksportsalg. Derfor anmodede virksomheden om, at beregningerne blev rettet.

(51) I forbindelse med denne påstand bemærkes det, at det konstateres, at alle de subsidieordninger, som udlignes, er indenlandske subsidier, dvs. at de kommer såvel hjemmemarkeds- som eksportsalg til gode. I overensstemmelse med almindelig praksis er fordelen i forbindelse med den enkelte ordning i UP blevet fordelt over det samlede salg af den pågældende vare (dvs. hjemmemarkedssalg plus eksportsalg). Virksomhedens påstand afvises derfor.

(52) Denne virksomhed og en anden virksomhed påpegede også, at de cif-værdier, der benyttes til beregning af udligningstoldsatserne, ikke er de samme som dem, der benyttes til beregning af skade og dumping. Virksomhederne er af den opfattelse, at man for at sikre overensstemmelse også bør benytte de korrekte cif-værdier, som blev brugt til beregning af dumping og skade, til beregning af udligningstoldsatser.

(53) I forbindelse med denne påstand bemærkes det igen, at alle de subsidieordninger, der udlignes, som nævnt i betragtning 51 er indenlandske subsidier, dvs. at de kommer såvel hjemmemarkeds- som eksportsalg til gode. I denne forbindelse er den fællesnævner, som benyttes til at fastslå fordelen i UP, det samlede salg til forskel fra i antidumpingprocedurer, hvor fællesnævneren er eksportsalg udelukkende til EU. På det grundlag afvises denne påstand.

(54) En række virksomheder og National Biodiesel Board (NBB) fremførte det argument, at der ikke burde opkræves en udligningstold på import af B100, da subsidiemargenen og skadesmargenen blev beregnet uden inddragelse af salg af B100. I forbindelse med denne påstand bemærkes det, at salget af B100 fremstillet af de virksomheder, som indgår i stikprøven, er taget i betragtning i forbindelse med beregningen af de udligningsberettigede subsidier og beregningen af skadesmargenen. På det grundlag afvises denne påstand.

3.2. **Fritagelse for punktafgift/indkomstskat**

(55) En virksomhed hævdede, at den fordel, den fik i forbindelse med den føderale punktafgift/indkomstskat i UP, ville være på under 1 USD pr. gallon, hvis fordelen skulle beregnes ved at fordele den over den samlede salgsmængde i UP.

(56) For så vidt angår fordelen under ordningen for fritagelse for punktafgift/indkomstskat, blev den beregnet, jf. betragtning 59 i forordningen om midlertidig told, på grundlag af 1 USD pr. gallon ren biodiesel, som blev solgt i UP, uanset om der var tale om ren biodiesel (B100) eller biodiesel i blandinger. Denne fordel blev afspejlet i niveauet for den midlertidige udligningstold. Den midlertidige told og den endelige told, der nu indføres med denne forordning, betyder, at udligningstolden på blandinger finder anvendelse i forhold til det samlede indhold af biodiesel i blandingen. I den forbindelse konstateres det, at en told på grundlag af 1 USD pr. gallon ren biodiesel afspejler fordelen i UP korrekt, eftersom der pålægges en mindre told på f.eks. import af B99, fordi den indeholder mindre biodiesel. Virksomhedens påstand afvises derfor.

(57) En række virksomheder og NBB hævdede, at eftersom der ikke er nogen føderal fritagelse for punktafgift/indkomstskat på salg af B100, er der ikke nogen grund til at tro, at dette salg har nydt godt af denne afgiftsfritagelse. En af disse virksomheder fremførte navnlig det argument, at det ikke var blevet dokumenteret, at den for sit salg af B100 i UP havde været den indirekte modtager af 1 USD pr. gallon i afgiftsfritagelse.

(58) I forbindelse med disse påstande bør der mindes om, at det fremgår af US Code, at fritagelsen i forbindelse med biodieselblandinger ikke gives, medmindre virksomheden, der blander biodiesel og mineralsk diesel, er i besiddelse af et certifikat (»Certificate for Biodiesel«) fra biodieselproducenten, hvori producenten anfører den mængde biodiesel, som certifikatet vedrører. Biodieselcertifikatet, som kan overdrages, giver indehaveren ret til en skattefritagelse på 1 USD pr. gallon for det antal gallons biodiesel, som ansøgeren bruger ved produktionen af enhver form for biodieselblanding. For så vidt angår de undersøgte virksomheders salg af B100 i UP, er der en fordel for virksomhederne, eftersom biodieselcertifikatet giver ret til 1 USD pr. gallon i afgiftsfritagelse.

(59) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod visse parter, at fordelen ved den afgiftsfritagelse, som virksomhederne, der blander biodiesel, opnår, tilfalder disse virksomheder, og at det ikke er bestemt, at fordelen i forbindelse med salget af ren biodiesel (B100) tilfalder producenten/sælgeren af B100. Over for dette bør det bemærkes, at biodieselcertifikatet som nævnt ovenfor kan overdrages. Således ved indehaveren af certifikatet, at certifikatet har en værdi af 1 USD pr. gallon.

(60) De amerikanske myndigheder fandt, at da en virksomhed, som nævnt i betragtning 44 i forordningen om midlertidig told, for at komme i betragtning til fritagelsen i forbindelse med biodieselblandinger må levere en blanding af biodiesel og dieselbrændstof, bør fritagelsens størrelse ikke baseres på ren biodiesel eller en blanding, jf. betragtning 59 i forordningen om midlertidig told. I denne forbindelse påpeges det, at det af de grunde, der nævnes i betragtning 58 ovenfor og omhandles i betragtning 54 til 55 i forordningen om midlertidig told konstateres, at al biodiesel subsidieres.

(61) I den forbindelse konstateres det, at salget af B100 har ført til en fordel for producenterne af denne vare, og de påstande, der nævnes i betragtning 57 til 60, afvises derfor.

(62) En række virksomheder og NBB fremførte det argument, at der ikke burde opkræves en udligningstold på import af B100, da et sådant salg til EU ikke kan nyde godt af afgiftsfritagelsen på biodiesel. Som nævnt i betragtning 60, kan det konstateres, at al biodiesel subsidieres gennem afgiftsfritagelsen. Under disse omstændigheder konkluderes det, at ren biodiesel og biodiesel i blandinger kan pålægges udligningstold. Desuden bør det bemærkes, at salget af B100 til Fællesskabet også er omfattet af tilskud i henhold til ordningen Small Agri-biodiesel Producer Income tax credit (fritagelse for indkomstskat for små agro-biodieselproducenter).

(63) I løbet af undersøgelsesperioden havde nogle af virksomhederne eksporteret små mængder B100 til Fællesskabet. Det virkede imidlertid ikke som om, der var nogen økonomisk begrundelse for at eksportere B100 i stedet for B99 til Fællesskabet, eftersom det kun var sidstnævnte, der direkte eller indirekte ville have nydt godt af fritagelsen i forbindelse med biodieselblandinger, med mindre eksportøren eller køberen var berettiget til ovennævnte indkomstskattefritagelse. Hvis det er tilfældet, ville der være en fordel for den amerikanske producent af samme art som for salg af B100 på hjemmemarkedet. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger erklærede de amerikanske myndigheder, at der ikke var fremlagt materiale, der kunne underbygge den påstand, at der ikke var nogen økonomisk begrundelse for at eksportere B100 i stedet for B99 til Fællesskabet. I denne forbindelse bør det påpeges, at det ifølge ovennævnte konklusion ikke »virkede« som om, der var nogen økonomisk begrundelse for at eksportere B100 i stedet for B99 til Fællesskabet. Grundlaget for denne konklusion er beskrevet ovenfor.

(64) I betragtning af, at det absolut er muligt, at eksport af B100 kunne være subsidieret, og af, at der ikke lader til at være nogen økonomisk begrundelse for eksport til Fællesskabet uden et subsidium, afvises ovenstående påstand derfor.

(65) På denne baggrund bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 41 til 63 i forordningen om midlertidig told.

3.3. **Small Agri-biodiesel Producer Income tax credit (fritagelse for indkomstskat for små agro-biodieselproducenter)**

(66) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende denne ordning, bekræftes konklusionerne i betragtning 64 til 72 i forordningen om midlertidig told.

3.4. **The US Department of Agriculture Bioenergy Program (det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram)**

(67) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende denne ordning, bekræftes konklusionerne i betragtning 73 til 86 i forordningen om midlertidig told.

STATSLIGE ORDNINGER

(68) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende nedenstående ordninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 87 til 157 i forordningen om midlertidig told.

— Illinois biodiesel tax exemption (afgiftsfritagelse for biodiesel i Illinois)

— Missouri qualified biodiesel producer incentive fund (bonusfonden for kvalificerede biodieselproducenter i Missouri)

— North Dakota biofuels partnership in assisting community expansion (PACE) loan program (låneordningen for biobrændstofpartnerskaber i forbindelse med egnsudviklingsbistand i North Dakota)

— North Dakota biodiesel production equipment tax credit (skattefradrag i forbindelse med biodieselproduktionsanlæg i North Dakota)

— North Dakota biodiesel income tax credit (indkomstskattelettelser i forbindelse med biodiesel i North Dakota)

— Texas ethanol and biodiesel blend tax exemption (fritagelse for afgifter på ethanol- og biodieselblandinger i Texas)

— Texas fuel ethanol and biodiesel production incentive program (programmet for fremme af ethanol- og biodieselproduktion i Texas)

— Washington State biofuels production tax exemption (fritagelse for afgifter i forbindelse med produktion af biobrændstoffer i Washington).

3.5. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(69) I overensstemmelse med grundforordningen ligger det udligningsberettigede subsidiebeløb for de undersøgte virksomheder på mellem 29,1 % og 41,1 %, udtrykt i værdi. Da de ligger på samme niveau som i betragtning 158 i forordningen om midlertidig told, bekræftes den betragtning hermed.

ORDNING → / VIRKSOMHED ↓	Biodiesel Mixture Credit	Small Agri-biodiesel Producer Income tax credit	Missouri qualified biodiesel producer incentive fund	Texas fuel ethanol and biodiesel production incentive program	Washington State biofuels production tax exemption	I alt
	%	%	%	%	%	%
Archer Daniels Midland Company	31,3		3,8			35,1
Cargill Inc.	34,1	0,4				34,5
Green Earth Fuels of Houston LLC	38,7			0,3		39,0
Imperium Renewables Inc.	28,4				0,7	29,1
Peter Cremer North America LP	41,0					41,0
Vinmar Overseas Limited	41,1					41,1
World Energy Alternatives LLC	37,6					37,6

(70) Metoden til fastsættelse af subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, som ikke indgår i stikprøven, fremgår af betragtning (159) i forordningen om midlertidig told. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, udgør subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven, 36,0 %, hvilket beregnedes på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven. Derfor bekræftes konklusionerne betragtning 159 i forordningen om midlertidig told.

(71) Grundlaget for fastsættelse af den landsdækkende subsidiemargen fremgår af betragtning 160 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat bemærkninger hertil, bekræftes konklusionerne i betragtning 160 i forordningen om midlertidig told.

4. EF-ERHVERVSGRENEN

4.1. Produktion og situation i Fællesskabet

(72) En interesseret part anfægtede, at den gruppe af producenter, der er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent i USA, og som er omtalt i betragtning 162 i forordningen om midlertidig told, udelukkes fra vurderingen af den samlede fællesskabsproduktion på grundlag af grundforordningens artikel 9, stk. 1. Denne fremførte det argument, at den rette fællesnævner til støtte for klagen burde holdes på omkring 5 400 tusind ton og ikke nedbringes til mellem 4 200 og 4 600 tusind ton, som det var tilfældet i den midlertidige fase.

(73) De relevante bestemmelser i grundforordningen til vurdering af situationen eller tilslutningen til undersøgelsen er artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8. Til orientering findes de relevante bestemmelser i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger vedrørende definitionen af den indenlandske erhvervsgren i EU-lovgivningen i grundforordningens artikel 9, stk. 1. Ud fra disse bestemmelser er det klart, at definitionen på den indenlandske produktion med henblik på at fastlægge situationen bør ske i sammenhæng med og være underlagt de samme krav som dem, der ligger til grund for definitionen af den indenlandske erhvervsgren. Under alle omstændigheder er denne påstand ikke af en sådan art, at den kan rokke ved den konklusion, at undersøgelsen havde tilslutning fra en betydelig del af fællesskabsproducenterne. Selv om fællesnævneren blev holdt på 5 400 tusind ton, ville tilslutningen til undersøgelsen ligge på over 50 %, hvilket er langt over kravene i grundforordningen.

(74) Den samme interesserede part fremførte det argument, at i lyset af definitionen af den pågældende vare og samme vare, som er biodiesel, uanset om det er i ren eller blandet form, med et indhold af biodiesel på over 20 % (B20), skal EF-erhvervsgrenen og EF-produktionen bestå af alle de virksomheder i Fællesskabet, som producerer biodiesel og blandinger over B20. Denne part hævdede, at der ikke er nogen dokumentation for, at klageren eller Kommissionen har søgt at inddrage disse virksomheder i den samlede produktion eller fastslået, at disse producenter bakkede klagen op.

(75) I den forbindelse bemærkes det, at det tal for den samlede EF-produktion, som er anført i betragtning 162 i forordningen om midlertidig told, rent faktisk omfatter produktionsmængden af biodiesel i blandinger over B20. Det kan endvidere oplyses, at EF-produktionen af blandinger med et indhold af biodiesel på mellem 21 % (B21) og 99 % (B99) ifølge de tilgængelige oplysninger har været meget begrænset i UP. Den eneste produktion af blandinger i dette interval var koncentreret om blandinger af B30 og indeholdt højst 60 000 ton biodiesel. Endvidere har Kommissionen kontaktet kendte producenter af B30 efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, og svarene fra to af producenterne viser, at de støtter klagen.

(76) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 161 til 163 i forordningen om midlertidig told vedrørende definitionen af EF-produktionen, EF-erhvervsgrenen og situationen i Fællesskabet hermed.

4.2. Stikprøver

(77) En part fremførte det argument, at en EF-producent, som indgik i stikprøven, men ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, havde et vældig godt resultat, der burde være indgået i vurderingen af skade for EF-erhvervsgrenen. Det hævdedes, at denne producent ikke led skade i UP, og at man burde benytte de bedste foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28. I den forbindelse foreslog denne part, at man benyttede denne producents offentligt tilgængelige finansielle oplysninger for 2007 og 2008 til vurdering af skade for EF-erhvervsgrenen.

(78) Det er almindelig praksis i antisubsidieundersøgelser, at Kommissionen udelukker producenter, som undlader at samarbejde i forbindelse med vurderingen af skade, og ikke at benytte foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28. Oplysninger vedrørende skade dækker en udvidet periode på fire år, og det er ikke muligt at opnå alle de oplysninger, der er nødvendige for at opstille alle skadesindikatorer for hele perioden på grundlag af offentlige kilder. I dette bestemte tilfælde blev omtalte EF-producent udelukket fra undersøgelsen, fordi denne havde undladt at meddele fuldstændige anvendelige oplysninger for årene 2004 til 2006, og vedkommende havde kun meddelt ufuldstændige oplysninger for 2007 og UP. Hvis man havde anvendt offentligt tilgængelige oplysninger for denne producents biodieselaktivitet udelukkende for 2007 og UP, havde man ikke kunnet finde oplysninger vedrørende alle skadesfaktorer og alle årene i den betragtede periode. Dette ville have givet et forvredet billede af de tendenser, der er relevante for vurderingen af skade.

(79) Hvis man havde bibeholdt nævnte producent i stikprøven, havde man ikke kunnet foretage vurderingen af underbud for det samlede salg foretaget af producenterne i stikprøven, eftersom nævnte virksomhed ikke havde afgivet detaljerede oplysninger om sit salg pr. varetype for UP. Endelig bør det bemærkes, at nævnte producents finansielle resultater, stik imod den interesserede parts påstand, for så vidt angår rentabilitet lå under den gennemsnitlige rentabilitet for de samarbejdende EF-producenter i stikprøven, jf. tabel 7 i forordningen om midlertidig told. På grundlag af ovenstående måtte den anmodning, der var fremsat af denne part, afvises.

(80) Samme part hævdede, at stikprøven af EF-producenter ikke var repræsentativ for EF-erhvervsgrenen, da den kun var baseret på producenter af ren biodiesel (B100) og derfor ikke omfattede producenter af blandinger fra B99 og ned til B20 samt virksomheder, som fremstiller blandinger ud fra B100.

(81) I den forbindelse mindes der om, at EF-produktionen af biodieselblandinger mellem B20 og B99 som nævnt i betragtning 75 ovenfor har været meget begrænset i UP. I betragtning af denne begrænsede mængde, som udgør under 2 % af den samlede EF-produktion af samme vare i UP, kan det konkluderes, at den udvalgte stikprøve, som først og fremmest tog udgangspunkt i den største produktions- og salgsmængde i Fællesskabet, var repræsentativ. For så vidt angår virksomheder, der fremstiller blandinger ud fra B100, kunne disse virksomheder ikke betragtes som producenter af samme vare, eftersom de blot foretog en opblanding af en eksisterende samme vare. Denne påstand blev derfor afvist.

(82) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 164 til 166 i forordningen om midlertidig told.

5. **SKADE**

(83) Som nævnt i betragtning 17 omfattede undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade perioden fra januar 2004 til udgangen af UP. Undersøgelsen viste imidlertid, at EF-erhvervsgrenen i praksis påbegyndte produktionen i 2004. Det blev derfor anset for mere passende at foretage en analyse af den eventuelle skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og dens økonomiske situation på grundlag af tendenserne for perioden 2005 til UP (»den analyserede periode«). Eftersom der ikke var nogen part, som fremsatte bemærkninger til denne tilgang, bekræftes konklusionerne i betragtning 167 i forordningen om midlertidig told hermed.

5.1. **EF-forbruget**

Table 1

EF-forbruget	2004	2005	2006	2007	UP
Ton	1 936 034	3 204 504	4 968 838	6 644 042	6 608 659
Indeks: 2005 = 100	*60*	*100*	*155*	*207*	*206*

(84) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, som vil kunne berettige en ændring, vedrørende EF-forbruget, jf. ovenstående tabel, bekræftes konklusionerne i betragtning 168 til 173 i forordningen om midlertidig told hermed.

5.2. **Importmængden fra det pågældende land og markedsandel**

(85) Af tabellen herunder fremgår den samlede import til EF-markedet fra amerikanske eksporterende producenter i den betragtede periode.

Tabel 2

Samlet import fra USA	2004	2005	2006	2007	UP
Ton	2 634	11 504	50 838	730 922	1 137 152
Indeks: 2005 = 100	*23*	*100*	*442*	*6 354*	*9 885*
Markedsandel	0,1 %	0,4 %	1,0 %	11,0 %	17,2 %
Indeks: 2005 = 100	*25*	*100*	*250*	*2 750*	*4 300*

Kilde: USA's eksportstatistikker

(86) En interesseret part hævdede, at analysen af skade og årsagssammenhæng i antisubsidieproceduren burde foretages ud fra andre oplysninger end dem, der lå til grund for den sideløbende antidumpingprocedure. Det blev hævdet, at konklusionerne vedrørende subsidier tager udgangspunkt i i) egenproduktion, ii) produktion og blanding og iii) indkøb og blanding af biodiesel eksporteret til Fællesskabet, hvorimod konklusionerne vedrørende dumping, navnlig for så vidt angår eksportsalg til Fællesskabet, kun tager udgangspunkt i den biodiesel, som producenterne i stikprøven har produceret.

(87) Denne påstand lader til at slå til lyd for, at antidumpingproceduren altid bør tage udgangspunkt i færre oplysninger end antisubsidieproceduren. Det blev dog i den midlertidige fase konstateret i den sideløbende antidumpingprocedure, at al eksport af egenproduktion fra virksomheder, der indgik i stikprøven af producenter fra USA, skete til dumpingpriser på EF-markedet. Man nåede frem til en lignende konklusion i denne antisubsidieundersøgelse. Derfor blev al eksport fra USA i begge undersøgelser betragtet som værende dumpet og subsidieret og derfor inddraget i analysen af skade og årsagssammenhæng.

(88) Det bør imidlertid fremhæves, at det i den endelige fase blev konstateret, at en virksomhed i USA, der indgik i stikprøven, ikke eksporterede til dumpingpriser, hvilket har ført til, at der er en forskel imellem mængden af dumpingimport og mængden af subsidieret import, som der skal tages højde for i procedurernes analyse af skades- og årsagssammenhæng. I antidumpingproceduren er den samlede mængde af dumpingimport fra USA blev justeret for at tage højde for, at man havde konstateret, at en eksporterende producent i stikprøven ikke solgte til dumpingpriser. Dette har imidlertid ingen indvirkning på antisubsidieproceduren.

(89) I lyset af ovenstående måtte påstanden afvises.

(90) En interesseret part hævdede, at toldposition 3824 90 i USA's eksportstatistikker, som blev benyttet i forordningen om midlertidig told til at fastsætte importen fra det pågældende land, også ud over biodiesel omfattede andre varer som f.eks. »fatty substances of animal or vegetable origin and mixtures thereof« (fedtstoffer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse eller en blanding heraf). Analysen af importmængden fra USA var derfor mangelfuld. Den samme interesserede part foreslog, at man i stedet benyttede de udviklingstendenser, der var blevet konstateret for de undersøgte producenter fra USA.

(91) I denne forbindelse skal det bemærkes, at den amerikanske toldposition 3824 90 4000 og ikke den sekscifrede position, der var anført af denne part, blev anvendt for at beregne importmængderne fra USA.

(92) Desuden kunne Eurostats data som nævnt i betragtning 170 i forordningen om midlertidig told ikke anvendes til vurdering af importen af biodiesel fra USA, da der indtil ultimo 2007 ikke fandtes en separat KN-kode for tariferingen af denne vare. Biodiesel kunne faktisk være blevet tariferet under mindst seks forskellige KN-koder, som også indeholdt importoplysninger om andre varer. Grunden til, at USA's eksportstatistikker blev brugt, var, at de viste sig at opføre eksporten af den pågældende vare under én toldposition, og at mængden af andre varer opført under samme position ville være ubetydelig, for så vidt angår eksport til Fællesskabet.

(93) I forbindelse med begrænsningerne ved at bruge Eurostats oplysninger ville et andet alternativ til USA's eksportstatistikker have været at bruge importoplysningerne i klagen. Disse oplysninger havde de klagende fået fra fortrolige markedsinformationskilder, og derfor ville brugen af dem have været underlagt denne begrænsning. For at fuldende billedet bringes imidlertid tendenserne i importmængderne, som de ville have set ud i indeksform:

Tabel 3

Import fra USA	2004	2005	2006	2007	UP
Indeks: 2005 = 100	*0*	*100*	*1 359*	*15 059*	*15 394*

(94) En sammenligning imellem ovenstående tabel 3 og tabel 2 ville vise, at Kommissionens vurdering af importmængderne af den pågældende vare i analyseperioden var mere konservativ end den, som alternativt kunne have været anvendt. Endvidere er oplysningerne i det samlede billede af importmængderne i tabel 3 fortrolige og må ikke offentliggøres, hvorimod USA's statistikker er offentlig tilgængelig information.

(95) Metoden foreslået af den interesserede part ville på basis af oplysningerne indsamlet fra de undersøgte eksporterende producenter have vist følgende tendenser i eksportmængderne:

Tabel 4

Import fra USA	2004	2005	2006	2007	UP
Indeks: 2005 = 100	*16*	*100*	*461*	*6 180*	*9 005*

(96) En sammenligning mellem ovenstående tabel 4 og tabel 2 ville vise lignende tendenser mellem den af Kommissionen anvendte metode og den, der er foreslået af denne part.

(97) Den samme interesserede part hævdede også, at fordi den pågældende vare er biodiesel og blandinger af biodiesel med et biodieselindhold på over 20 %, kunne den importmængde, der er vist i tabel 2 ovenfor, ikke svare til den korrekte importmængde for den pågældende vare.

(98) I den forbindelse bemærkes det, at der ikke i undersøgelsen er blevet påpeget nogen import af den pågældende vare med et biodieselindhold over B20 og under B99 i UP. Med andre ord har undersøgelsen ikke identificeret nogen import af den pågældende vare, som på grund af et lavt indhold af biodiesel ville være klassificeret under en anden amerikansk toldposition.

(99) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at importmængden i tabel 2 i forordningen om midlertidig told udgør en pålidelig, objektiv og konservativ vurdering af importen til Fællesskabet af den pågældende vare.

(100) En interesseret part hævdede, at *splash and dash*-eksportmængderne fra USA skulle have været holdt ude fra importen af den pågældende vare med oprindelse i USA, da førstnævnte ikke kan behandles som import med oprindelse i USA.

(101) Samme part og den amerikanske regering hævdede, at al eksport fra USA, stik imod hvad der fastslås i betragtning 179 og 182 i forordningen om midlertidig told, ikke nødvendigvis kommer fra USA. Der er ikke nogen myndighed i USA, som foretager en vurdering af eller fastslår oprindelseslandet for en bestemt vare til eksport, og man kan ikke gå ud fra, at al biodiesel, som forlader USA's område, stammer fra USA.

(102) Samme part erklærede også, at lovgivningen om oprindelse, som US Census Bureau har fastsat, vedrørende bestemmelse af oprindelsen af de eksporterede varer, ikke er almindeligt kendt af biodieselindustrien, så eksportørerne af biodiesel anfører normalt, når de udfylder »Shippers Export Declaration« (»SED«), at de eksporterede varer er af indenlandsk oprindelse.

(103) Denne genfremsatte endvidere sin påstand fra den midlertidige fase om, at de mængder, som importeredes til Fællesskabet i forbindelse med *splash and dash*-mønstret, ville udgøre over 40 % af eksporten af den pågældende vare fra USA. Som belæg for sin påstand benyttede den pågældende USA's import- og eksportoplysninger fra toldposition 3824 90 4020 og 3824 90 4000 og hævdede i realiteten, at al import af biodiesel til USA blev geneksporteret i forbindelse med *splash and dash*-mønstret til Fællesskabet.

(104) For så vidt angår ovenstående, bemærkes det, at forklaringen fra USA's myndigheder vedrørende den kendsgerning, at ingen amerikansk myndighed foretager en vurdering eller fastslår oprindelsen af en bestemt vare til eksport, kan godtages.

(105) Den påstand, at *splash and dash* ville udgøre mindst 40 % af USA's eksport til Fællesskabet, byggede på den antagelse, at al biodiesel importeret til USA ville blive geneksporteret til Fællesskabet under *splash and dash*-mønstret, uden at der blev forbrugt noget i USA eller foretaget nogen yderligere opblanding i USA før eksport.

(106) De oplysninger, som denne part fremførte, viste imidlertid, at i årene 2004 og 2006 oversteg importen langt eksporten, hvilket tyder på, at der er en indenlandsk efterspørgsel efter biodiesel i USA fra andre lande. Denne antagelse er endvidere ret forenklet, da den ikke tager højde for de mængder af biodiesel, som eksporteres til Fællesskabet i en biodieselblanding, hvori andelen af biodiesel fra USA er dominerende og derfor bevirker, at den samlede mængde af den blandede vare får oprindelse i USA, eller hvis egenskaber er forskellige fra dem i råmaterialerne, hvilket også bevirker, at den blandede vare får oprindelse i USA. Der mindes i den forbindelse om, at de undersøgte amerikanske virksomheder som omtalt i betragtning 180 i forordningen om midlertidig told erklærede, at det for de varer, der blev eksporteret til Fællesskabet eller solgt på hjemmemarkedet, var umuligt at sondre mellem, hvilke varer der var produceret eller indkøbt i USA, og hvilke varer der var importeret. Det bemærkes også, at oprindelsen lader til at være blevet angivet korrekt af de berørte amerikanske virksomheder, eftersom yderligere blanding af biodiesel — med oprindelse uden for USA — i alle tilfælde fandt sted i USA. I de fleste tilfælde er de undersøgte eksporterende producenter nemlig meget store virksomheder eller virksomhedskoncerner med forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Fællesskabet, om hvilke det er vanskeligt at acceptere, at de ikke er klar over de eksisterende bestemmelser i USA og Fællesskabet om bestemmelse af varers oprindelse.

(107) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at der ikke er nogen grunde til klart at identificere import til Fællesskabet under *splash and dash*-mønstret i den betragtede periode. Det konkluderes ligeledes, at der ikke er nogen grunde til at behandle denne eksport som import med oprindelse uden for USA.

5.3. **Priser på den subsidierede import og prisunderbud**

5.3.1. *Salgspris pr. enhed*

(108) I nedenstående tabel vises salgsprisen pr. enhed for al import til EF-markedet med oprindelse i USA i den betragtede periode, jf. betragtning 183 og 184 i forordningen om midlertidig told.

Tabel 5

Samlet import fra USA	2004	2005	2006	2007	UP
Pris i EUR pr. ton	463	575	600	596	616
Indeks: 2005 = 100	*81*	*100*	*104*	*104*	*107*

Kilde: USA's eksportstatistikker og besvarelser af spørgeskemaerne fra de amerikanske eksportører i stikprøven

5.3.2. *Prisunderbud*

(109) For at kunne undersøge prisunderbuddet blev de vejede gennemsnitlige salgspriser, som EF-producenterne i stikprøven opkrævede af ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EF-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for dumpingimporten fra USA, der var fastsat på cif-basis for de amerikanske eksporterende producenter i stikprøven, der, som man havde konstateret, solgte til dumpingpriser på EF-markedet. Der blev foretaget en justering for told, omkostninger efter importen og forskelle med hensyn til de råmaterialer, der blev anvendt til produktionen af biodiesel, hvor det var relevant, jf. betragtning 186 i forordningen om midlertidig told.

(110) En række eksporterende producenter hævdede, at justeringen for forskellene med hensyn til råmaterialer var undervurderet, da den ikke afspejlede markedsværdien af forskellene korrekt. De hævdede endvidere, at forskellene skulle fremstå på grundlag af priserne for de forskellige typer biodiesel på EF-markedet og kvantificerede denne påstand ved henvisning til prisnoteringer, toldbehandlet i Antwerpen og offentliggjort af en markedsanalytiker.

(111) I den forbindelse bemærkes det, at justeringen byggede på de samlede efterprøvede data indsamlet hos de eksporterende producenter i stikprøven for deres transaktioner i USA og dermed byggede på konklusionerne af undersøgelsen, som er den mest pålidelige informationskilde. Endvidere ville prisnoteringerne på EF-plan have været et uegnet grundlag for denne justering, da disse prisniveauer påvirkes af prisniveauerne på den subsidierede import med oprindelse i USA. Påstanden blev derfor afvist.

(112) De samme eksporterende producenter hævdede, at justeringen for forskelle med hensyn til råmaterialer kun skulle anvendes på salget hos de eksporterende producenter i stikprøven og ikke på salget hos EF-producenterne i stikprøven, da sidstnævntes salg består af blandinger, som er i overensstemmelse med EF-standarderne.

(113) Denne påstand blev fundet irrelevant, da formålet med justeringen var at tage højde for forskellene i råmaterialer og ikke forskelle med hensyn til at opfylde de forskellige standarder på EU-plan. Påstanden afvistes derfor.

(114) Klageren anfægtede det hensigtsmæssige i denne justering ved at hævde, at både EF-producenter og eksportører i USA bruger mange forskellige råmaterialer, og begge fremstiller mange forskellige blandinger, som sælges på begge markeder, og derfor opererer med de samme muligheder, for så vidt angår valget af råmateriale.

(115) I den forbindelse bemærkes det, at skønt det kan fastslås, at både fællesskabsproducenter og eksporterende producenter i USA anvender mange forskellige blandinger på grundlag af forskellige råmaterialer, kan fordelingen af råmaterialer i blandingerne variere betydeligt fra producent til producent og selv fra kunde til kunde hos den samme producent. Undersøgelsen har nemlig vist, at det kun var i meget få tilfælde, at der var en nøje overensstemmelse imellem de blandinger, der blev solgt af EF-producenterne i stikprøven, og dem, der blev solgt af eksporterende producenter i stikprøven på EF-markedet. For at gøre det muligt at inddrage de forskellige varetyper af biodiesel i beregningerne af underbud blev det derfor betragtet som nødvendigt at foretage justeringen for forskelle i råmaterialer. Denne påstand måtte derfor afvises.

(116) Visse eksporterende producenter hævdede, at de priser, som blev benyttet til beregninger af skadesmargenen, var cif-priserne, Fællesskabets grænse, snarere end salgspriserne til den første ikke-forretningsmæssigt forbundne kunde. De hævdede, at disse beregninger skal rettes, så de tager højde for værdien og mængden af salget til den første ikke-forretningsmæssigt forbundne kunde.

(117) Denne påstand blev fundet relevant for to eksporterende producenters vedkommende, og beregningerne af skade blev rettet i overensstemmelse hermed.

(118) Ud fra ovenstående lå den gennemsnitlige underbudsmargen i UP, udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige priser ab fabrik, på mellem 18,9 % og 31,9 % og ikke på mellem 18,9 % og 33,0 % som fastslået i den midlertidige fase.

5.4. **EF-erhvervsgrenens økonomiske situation**

(119) Som nævnt i betragtning 209 til 212 i forordningen om midlertidig told blev det konkluderet, at EF-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5.

(120) Den foreløbige analyse viste nemlig, at EF-erhvervsgrenens resultater forbedredes, for så vidt angår visse mængdeindikatorer, men at de fleste indikatorer for EF-erhvervsgrenens økonomiske situation forværredes drastisk i den betragtede periode. På trods af EF-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital til investeringer dalede investeringsafkastet drastisk i UP, og rentabiliteten dalede markant i den betragtede periode.

(121) En interesseret part hævdede, at den analyse der blev foretaget i betragtning 195 i forordningen om midlertidig told vedrørende EF-erhvervsgrenens vækst var ukorrekt. Denne part fremførte navnlig det argument, at det fremgik af forordningen om midlertidig told, at den store efterspørgsel efter biodiesel på EF-markedet forventedes at føre til en lignende vækst i EF-erhvervsgrenens markedsandele, hvorimod der ikke er nogen direkte sammenhæng imellem voksende efterspørgsel og markedsandel.

(122) Den samme part fremførte endvidere det argument, at de skadesindikatorer, som blev nævnt i samme betragtning 195 i forordningen om midlertidig told, nemlig produktion, udnyttelse af produktionskapaciteten, produktivitet, salg, investeringspolitik og investeringsafkast ikke kan betragtes som værende påvirket i betydelig grad.

(123) Det argument, at der ikke er sammenhæng imellem efterspørgsel og markedsandel accepteres. Det kan imidlertid konstateres, at mellem 2006 og UP opnåede EF-producenterne i stikprøven en forøgelse af markedsandelen med en faktor på 1,2, mens den subsidierede import i samme periode opnåede en markedsandel på 17 gange det tidligere niveau. Denne forholdsvis store vækst i markedsandel for importen fra USA skyldes meget lavere salgspriser på denne import fra USA, jf. tabel 5 og betragtning 118 ovenfor.

(124) For så vidt angår påstanden vedrørende den samlede vurdering af alle skadesfaktorer, anerkendes det, at ikke alle disse faktorer blev påvirket i negativ retning i den betragtede periode. Det fastslås imidlertid, at faktorerne vedrørende EF-erhvervsgrenens finansielle situation blev alvorligt påvirket, nemlig rentabiliteten og investeringsafkastet og i mindre grad produktiviteten. Dette skyldes, at EF-erhvervsgrenen måtte tilpasse sig konkurrencen fra den subsidierede import fra USA, som bestemte priserne, og valgte at fastholde sin tilstedeværelse på markedet på bekostning af sin rentabilitet snarere end at fastholde sin rentabilitet og miste markedsandele.

(125) Visse interesserede parter og den amerikanske regering hævdede, at niveauerne for rentabiliteten og investeringsafkastet for EF-producenterne i stikprøven stadig var gode i 2007 og i løbet af UP i absolut værdi til trods for faldet i forhold til de foregående år. De fremfører det argument, at de niveauer for rentabiliteten og investeringsafkastet, som var blevet opnået fra 2004 til 2006, ikke var bæredygtige, og at EU's biodieselindustri som alle nystartede industriforetagender oplevede et normalt forløb med økonomiske op- og nedture i den betragtede periode.

(126) I den forbindelse bør det erindres, at nogle amerikanske virksomheder i stikprøven opnåede en meget højere rentabilitet på over 30 % under lignende omstændigheder med et marked i udvikling i den betragtede periode. Det må også konstateres, at det fald i rentabilitet og investeringsafkast, som EF-erhvervsgrenen var ude for, var meget barsk, eftersom det fandt sted fra 2006 til 2007 og er nøje sammenfaldende med den voksende import af biodiesel fra USA.

(127) En række EF-producenter hævdede, at situationen for EF-virksomheder uden for stikprøven skulle inddrages i skadesvurderingen, navnlig i lyset af de talrige tilfælde af indskrænkninger, lukninger og udsættelse af nye projekter, som disse virksomheder var ude for i den betragtede periode.

(128) På den anden side hævdede en interesseret part, at henvisningen i forordningen om midlertidig told til EF-producenter uden for stikprøven er irrelevant, eftersom de ikke-efterprøvede oplysninger fra producenter uden for stikprøven ikke kan anvendes til at påvise skade. Denne part hævder endvidere, at det fremgår af offentligt tilgængelige oplysninger, at nogle af disse producenter uden for stikprøven er rentable.

(129) For så vidt angår ovenstående to påstande, mindes der om, at der i betragtning 205 til 208 i forordningen om midlertidig told henvises til, at oplysninger om situationen for EF-producenter, der ikke indgår i stikprøven, styrker konklusionerne vedrørende skade, uden at beregningerne af skadesindikatorer og skadesmargen, hvortil der faktisk blev anvendt efterprøvede oplysninger, anfægtes. Derfor blev denne parts påstand afvist. På den anden side er det i mangel af tilgængelige efterprøvede statistiske eller individuelle oplysninger vedrørende situationen for alle EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven, ikke muligt endeligt at fastslå noget præcist for EF-producenterne som helhed, som foreslået af EF-producenterne. Denne påstand blev derfor også afvist.

(130) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til de foreløbige konklusioner vedrørende EF-erhvervsgrenens økonomiske situation, bekræftes konklusionerne i betragtning 188 til 194 og 196 til 208 i forordningen om midlertidig told hermed.

(131) Det bekræftes endvidere, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. konklusionerne i betragtning 209 til 212 i forordningen om midlertidig told.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

6.1. Den subsidierede imports følgevirkninger

(132) Der mindes om, at mængden af subsidieret import fra USA voksede betydeligt i løbet af den analyserede periode. Der var også et klart sammenfald i tid mellem den voksende subsidierede import og forværringen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. EF-erhvervsgrenen var ikke i stand til at fastsætte sine priser i overensstemmelse med markedsvilkårene og omkostningsstigningerne, da dens priser i UP blev underbudt af den subsidierede import.

(133) Det bekræftes derfor, at den voksende subsidierede lavprisimport fra USA havde en betydelig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i løbet af UP.

6.2. Andre faktorers indvirkning

6.2.1. *Import fra andre tredjelande*

(134) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, som ville kunne berettige en ændring i de foreløbige konklusioner, bekræftes det, at importen fra andre tredjelande kun i ubetydeligt omfang kan have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

6.2.2. *Udvikling i efterspørgslen*

(135) En interesseret part hævdede, at selv det ubetydelige fald på 0,5 % i efterspørgslen mellem 2007 og UP havde medført skade for EF-erhvervsgrenen, og påstod, at en hypotetisk stigning i efterspørgslen på 10 % ville have medført en yderligere salgsmængde på 205 733, hvis EF-erhvervsgrenen havde bibeholdt den markedsandel på 29,8 %, som blev konstateret for UP.

(136) I den forbindelse bør det bemærkes, at denne parts påstande byggede på brede og udokumenterede antagelser. Da EF-erhvervsgrenen øgede sin markedsandel med 2,8 procentpoint mellem 2007 og UP, støtter dette den konklusion, man nåede frem til i betragtning 223 i forordningen om midlertidig told om, at den skade, som EF-erhvervsgrenen blev påført, ikke kan tilskrives denne lille nedgang i efterspørgslen mellem 2007 og UP. Da der ikke blev indgivet andre bemærkninger til udviklingen i efterspørgslen på EF-markedet, bekræftes konklusionerne i betragtning 223 i forordningen om midlertidig told hermed.

6.2.3. *Politiske beslutninger*

(137) En interesseret part genfremsatte sin påstand om, at genindførelsen af energiskat i Tyskland har haft en negativ indvirkning på den økonomiske situation for de EF-producenter, der leverer til Tyskland, eftersom efterspørgslen efter B100 på mindst 1,5 mio. ton ville være truet som følge af disse foranstaltninger. Denne hævdede endvidere som reaktion på konklusionerne i undersøgelsen, jf. betragtning 225 i forordningen om midlertidig told, at selv om indførelsen af kravet om blanding på 4,4 % for diesel, der blev bragt i omsætning på det tyske marked til transportformål (B5), havde kompenseret for den påståede nedgang i salget af B100, ville prisniveauet for B100 være forskelligt fra prisniveauet for biodiesel til B5-blandingerne. Denne påstod, at B100 blev produceret udelukkende af dyrere råmateriale i form af rapsfrø, mens biodiesel B5 blev produceret af forskellige slags råmaterialer med en negativ indvirkning på EF-producenternes gennemsnitspris til følge.

(138) I den forbindelse mindes der om, at stik imod denne parts påstande har undersøgelsen vist, at salgsmængden for de EF-producenter i stikprøven, som leverer til det tyske marked, voksede med 68 % mellem 2006 og UP, hvilket bekræfter de foreløbige konklusioner om, at der blev kompenseret for tabet på salget af B100 ved det obligatoriske krav om blanding. Det bemærkes endvidere, at indførelsen af en skat på 0,09 EUR pr. liter biodiesel fra 1. august 2006 ikke førte til, at markedet kollapsede som påstået af denne part, men at salget af B100 faktisk dalede betydeligt i sidste kvartal af UP, da denne skat blev hævet til 0,15 EUR pr. liter fra 1. januar 2008. For så vidt angår virkningen på priserne, var denne parts påstande ikke begrundede, da den biodiesel, der blev anvendt til begge typer varer skulle opfylde de samme standarder, hvilket betyder, at der kan bruges samme blanding af råmaterialer i begge biodieselbrændstoffer, og at der ikke kan påvises nogen prisforskel på de to typer biodiesel. På grundlag af ovenstående blev påstanden afvist.

(139) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende de politiske beslutninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 226 i forordningen om midlertidig told.

6.2.4. *EF-producenternes uudnyttede produktionskapacitet*

(140) En interesseret part accepterede, at kapacitetsudnyttelsesgraden forblev relativt høj for EF-producenterne i stikprøven, men hævdede, at overkapaciteten hos EF-producenterne i stikprøven stadig skyldes skade, fordi den fører til højere faste omkostninger, som har en negativ indvirkning på rentabiliteten. Denne hævdede endvidere, at nævnte producenters øgede nettoværdi ville have ført til øgede faste omkostninger, eftersom afskrivningsomkostninger og finansielle omkostninger ville være højere.

(141) I den forbindelse mindes der om, at det ud fra en detaljeret analyse af fordelingen af variable og faste omkostninger i EF-erhvervsgrenens omkostningsstruktur blev slået fast, at de faste omkostningers andel kun udgjorde 6 % af de samlede omkostninger (betragtning 228 i forordningen om midlertidig told). Det bør endvidere bemærkes, at denne analyse viste ubetydelige udsving i denne procentandel i den analyserede periode. For så vidt angår påstanden vedrørende indvirkningen på rentabiliteten af nettoværdiforøgelsen, bør det bemærkes, at omkostningsforøgelsen i absolutte tal ikke automatisk fører til en forøgelse i enhedsproduktionsomkostningen, da sidstnævnte afhænger af produktionsmængden, der som vist i tabel 4 i forordningen om midlertidig told voksede støt i den analyserede periode. Derfor blev højere faste omkostninger i absolutte tal tilskrevet højere produktionsmængde, hvilket førte til ovennævnte fordeling af de faste omkostninger i forhold til de samlede omkostninger. På det grundlag måtte denne interesserede parts påstande afvises.

(142) Samme part påstod, at EF-producenternes samlede overkapacitet har en direkte indvirkning på priserne, eftersom der ville være en heftig kamp mellem producenterne om at vinde kontrakter op til marginalomkostningerne, og derfor må producenter med høje produktionsudnyttelsesgrader have været de mest aggressive i deres salg til at underbyde deres konkurrenters pris. Til støtte for sin påstand fremlagde denne part en erklæring fra en af virksomhederne i stikprøven vedrørende dennes regnskab for 2007.

(143) Denne parts påstande var imidlertid ikke dokumenterede på nogen måde, da der ikke var nogen henvisning til den påståede priskrig som følge af overkapacitet i denne erklæring. Erklæringen omhandlede snarere den tyske regerings forøgelse af energiskatten på B100-biodiesel pr. 1. januar 2008, som stimulerede konkurrencen på B5-markedet for biodiesel. Ud fra ovenstående måtte påstanden afvises.

(144) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EF-producenternes uudnyttede kapacitet, bekræftes konklusionerne i betragtning 227 til 230 i forordningen om midlertidig told

6.2.5. *Øget efterspørgsel efter råmaterialer og stigende priser*

(145) En interesseret part og den amerikanske regering hævdede, at ingen af argumenterne i betragtning 231 til 235 i forordningen om midlertidig told inddrager det spørgsmål, at priserne på sojabønneolie, palmeolie og rapsolie i USA fra 2004 lå betydeligt under priserne på rapsfrø i Fællesskabet, hvilket giver den biodiesel, der importeres fra USA, en betydelig konkurrencefordel.

(146) Som bekendt skal undersøgelsen fastslå, om den subsidierede import (med hensyn til priser og mængde) har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, eller om en sådan væsentlig skade kan skyldes andre faktorer. I den forbindelse fremgår det af grundforordningens artikel 8, stk. 6, at det skal dokumenteres, at den subsidierede imports prisniveau forårsager skade. Den omhandler derfor kun forskelle mellem prisniveauer, og der findes således intet krav om en analyse af de faktorer, der påvirker prisniveauet.

(147) I praksis undersøges den subsidierede imports virkninger for EF-erhvervsgrenens priser hovedsageligt gennem fastlæggelse af prisunderbuddet, pristrykket og prisfaldet. Til dette formål sammenlignes de subsidierede eksportpriser og EF-erhvervsgrenens salgspriser, og de eksportpriser, der anvendes til skadesberegningerne, skal i visse tilfælde justeres for at tilvejebringe et sammenligningsgrundlag. Følgelig sikrer brugen af justeringer i denne sammenhæng kun, at prisforskellen fastsættes på et sammenligneligt grundlag. Ud fra dette er det klart, at priserne på råmaterialer i eksportlandet principielt ikke kan udgøre en anden skadesfaktor.

(148) Ovenstående bekræftes også af ordlyden i grundforordningens artikel 8, stk. 7, der henviser til andre kendte faktorer end den subsidierede import. Listen over de andre kendte faktorer i nævnte artikel indeholder ingen henvisning til faktorer, der påvirker den subsidierede imports prisniveau. Hvis importen foregår til subsidierede priser, og selv om den har nydt godt af en gunstig udvikling i priserne på råmaterialer, så anses en sådan udvikling altså ikke for at kunne udgøre en anden skadesfaktor.

(149) Analysen af de faktorer, der påvirker den subsidierede imports prisniveau, f.eks. den påståede konkurrencefordel som følge af lavere priser på råmaterialer, kan således ikke tillægges afgørende betydning, og en sådan analyse ville være mere vidtgående end det, der kræves i grundforordningen.

(150) Under alle omstændigheder og med forbehold af ovennævnte skal det bemærkes, at der fandt en generel stigning i priserne sted på landbrugsprodukter på verdensplan i UP, og at prisstigningen på sojabønneolie (det vigtigste råmateriale for producenterne i det pågældende land) var mere udtalt end prisstigningen på rapsfrøolie i samme periode. Disse omkostningsstigninger i USA blev dog ikke afspejlet i priserne på den subsidierede import til EF-markedet, som markant underbød EF-erhvervsgrenens priser.

(151) I lyset af ovenstående måtte den påstand, der var fremført af disse parter, derfor afvises.

(152) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende den øgede efterspørgsel efter råmaterialer og de stigende priser, bekræftes konklusionerne i betragtning 231 til 238 i forordningen om midlertidig told.

6.2.6. *Prisudviklingen for mineralsk diesel*

(153) En interesseret part genfremsatte sin påstand, jf. betragtning 236 i forordningen om midlertidig told, og fremførte endvidere det argument, at priserne på mineralsk diesel ville nå et loft, og at biodieselproducenterne herefter ikke ville være i stand til at hæve deres priser i takt med prisstigningerne på råmaterialer.

(154) I den forbindelse bemærkes det, at alle EF-producenter leverede til markeder, hvor der var indført mål for obligatorisk iblanding. Desuden var der i de fleste medlemsstater skattefritagelse for biodiesel, hvilket betyder, at prisen herpå bliver sammenlignelig med prisen på mineralsk diesel opskrevet med en faktor for at tage højde for den energiskat, som sidstnævnte er pålagt. Det betyder, at selv om man kan acceptere en vis sammenhæng med oliepriserne, har undersøgelsen slået fast, at biodiesel af ovennævnte grunde faktisk kan sælges til højere priser end mineralsk diesel. Endvidere fremkom denne part ikke med overbevisende dokumentation for, at priserne på mineralsk diesel, som lå på et meget højt niveau i anden halvdel af UP, udøvede et pristryk på EF-producenternes biodieselpriser i UP.

(155) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende prisudviklingen for mineralsk diesel, konkluderes det, at denne faktor ikke har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade.

6.2.7. *Betydningen af biodieselanlæggenes placering i Fællesskabet*

(156) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende biodieselanlæggenes placering i Fællesskabet, bekræftes konklusionerne i betragtning 239 til 241 i forordningen om midlertidig told.

6.2.8. *Producenter, der er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne i USA*

(157) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende import fra USA foretaget af producenter, der er forretningsmæssigt forbundet med eksportører i USA, bekræftes konklusionerne i betragtning 242 i forordningen om midlertidig told.

6.2.9. *Konklusion om årsagssammenhæng*

(158) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 243 til 245 i forordningen om midlertidig told.

7. FÆLLESSKABETS INTERESSER

7.1. EF-erhvervsgrenen

(159) Efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger godkendte EF-erhvervsgrenens producenter Kommissionens konklusioner og bekræftede, at foranstaltningerne ville være i deres interesse.

(160) En interesseret part hævdede, at foranstaltningerne ikke ville være i EF-erhvervsgrenens interesse, da de ville medføre en ændring i handelsstrømmene mod import fra lande, hvor der ikke var indført foranstaltninger, i) fordi aktørerne på EF-markedet fortsat ville efterspørge billigere biodiesel på basis af sojabønneolie og palmeolie for at blande den med den dyrere biodiesel på basis af rapsfrø, som fremstilles af EF-erhvervsgrenen, og ii) fordi der ikke fremstilles tilstrækkelig biodiesel på basis af rapsfrøolie til at dække efterspørgslen.

(161) I den forbindelse bemærkes det, at skønt det vigtigste råmateriale, som producenterne i EF-erhvervsgrenen bruger, er rapsfrø, anvendte de samme producenter ikke udelukkende dette råmateriale til deres biodieselproduktion, men også andre råmaterialer som f.eks. sojabønneolie og palmeolie. Da prisen på andre råmaterialer imidlertid meget ofte var højere end prisen på den subsidierede import af biodiesel, som blev fremstillet på basis af disse råmaterialer, var EF-erhvervsgrenens producenter afskåret fra muligheden for at anvende sojabønneolie og palmeolie i større målestok. Det forventes derfor, at indførelsen af foranstaltninger også ville medvirke til at genindføre normale markedsvilkår i så henseende, hvorved EF-erhvervsgrenens producenter ville få mulighed for at tilpasse deres produktion mere effektivt til de forskellige typer biodiesel, som der er behov for på EF-markedet. Påstanden blev derfor afvist.

(162) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EF-erhvervsgrenens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 247 til 249 i forordningen om midlertidig told hermed.

7.2. Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører/forhandlere i Fællesskabet

(163) Da der ikke er modtaget reaktioner fra importørerne efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, konkluderes det, at de højst sandsynligt ikke vil få væsentlig indvirkning på importørerne/forhandlerne.

7.3. **Brugere i Fællesskabet**

(164) Da der ikke er modtaget reaktioner fra brugerne efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, konkluderes det, at udligningstold højst sandsynligt ikke vil få væsentlig indvirkning på brugerne.

7.4. **Leverandører af råmaterialer i Fællesskabet**

(165) Da der ikke er modtaget reaktioner fra leverandørerne efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 256 til 258 i forordningen om midlertidig told.

7.5. **Andre interesser**

(166) Efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger hævdede en interesseret part, at de bilproducenter, der har investeret i fremstilling af køretøjer, der kan køre på biodiesel, kan komme i den situation, at de ikke ser deres investeringer bære frugt ved salget af disse køretøjer, hvis priserne på biodiesel i Fællesskabet på grund af foranstaltningerne stiger til niveauer, som ikke kan konkurrere med dem på mineralsk diesel.

(167) I den forbindelse bemærkes det, at den påståede risiko, som denne part fremfører, også kunne have været aktuel, selv om foranstaltningerne ikke var blevet indført, dvs. hvis priserne på mineralsk diesel (der afhænger af priserne på råolie) faldt til niveauer, der gjorde dem mere konkurrencedygtige end biodiesel. Derfor ville det være uklogt at antyde, at bilindustrien har foretaget investeringer uden at tage højde for denne parameter. Denne påstand blev derfor afvist.

(168) Efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger tilkendegav en sammenslutning af landmænd i EU sin tilslutning og anførte, at importen af biodiesel fra USA har afskåret EF-producenter af oliefrø fra en afsætning på omkring 6 mio. ton oliefrø eller omkring 11 % af EF-produktionen af oliefrø i 2007 og 2008 og ført til et fald i den potentielle værdi af rapsfrø til nonfoodformål på 90 EUR pr. ton. Disse bemærkninger kunne imidlertid ikke efterprøves.

7.6. **Konkurrence og handelsforvridende virkninger**

(169) En interesseret part genfremsatte sine bemærkninger vedrørende den manglende overensstemmelse mellem udligningsforanstaltningerne og Den Europæiske Unions politik om at fremme brugen af biobrændstoffer. Denne tilføjede, at EU ikke kan være fuldstændig afhængig af biodiesel på basis af rapsfrø produceret i Fællesskabet til udvikling af sit biodieselmarked.

(170) Denne bemærkning er kommenteret i afsnit 7.6 i forordningen om midlertidig told; for så vidt angår spørgsmålet om biodiesel på basis af rapsfrø, som denne part bringer op, henvises der også til betragtning 161 ovenfor.

(171) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende konkurrence og handelsforvridende virkninger bekræftes konklusionerne i betragtning 259 til 261 i forordningen om midlertidig told.

7.7. **Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser**

(172) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grunde til ikke at indføre udligningstold i det foreliggende tilfælde.

8. **ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

8.1. **Skadestærskel**

(173) En virksomhed hævdede, at den med henblik på fastsættelse af sin skadesmargen på samme niveau som den højeste skadesmargen, der var blevet konstateret for virksomhederne i stikprøven, jf. betragtning 268 til 270 i forordningen om midlertidig told, tilbød at fremkomme med de oplysninger, som var nødvendige for at beregne denne margen. Virksomheden var endvidere indstillet på at tillade besøg på stedet hos sit datterselskab. Virksomheden hævdede, at dette tilbud stadig stod åbent.

(174) Da man modtog denne virksomheds spørgeskemabesvarelse, efter at proceduren var indledt, bemærkedes det, at der manglede oplysninger vedrørende dens eksportsalg til Fællesskabet og dens forretningsmæssigt forbundne importørs videresalg i Fællesskabet. Virksomheden blev anmodet om at forelægge de pågældende oplysninger inden for en bestemt frist, men fulgte ikke anmodningen. Kommissionen underrettede virksomheden om, at såfremt de ønskede oplysninger ikke blev forelagt, jf. betragtning 268 i forordningen om midlertidig told, kunne der ses bort fra de mangelfulde oplysninger i spørgeskemaet, jf. grundforordningens artikel 28. Virksomheden blev underrettet om konsekvenserne af, at den kun delvist samarbejdede, og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Virksomheden svarede næsten to uger efter fristens udløb og anførte bl.a., at *den hurtigst muligt ville forelægge de ønskede oplysninger*. Virksomheden forelagde imidlertid aldrig de ønskede oplysninger.

(175) I lyset af ovenstående bekræftes det, at skadeafhjælpningsniveauet for denne virksomhed blev fastsat til samme niveau som den højeste skadestærskel, der var blevet konstateret for virksomhederne i stikprøven.

(176) En række interesserede parter og den amerikanske regering anfægtede den midlertidige fastsættelse af, at en profitmargen på 15 % ville være den profitmargen, som med rimelighed kunne forventes for en erhvervsgren af denne type under normale konkurrencevilkår.

(177) En interesseret part hævdede, at den fortjenstmargen for EF-erhvervsgrenen, der blev anvendt til fastsættelse af skadestærsklen, skulle ligge på niveauet for den fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen opnåede i UP, nemlig 5,7 %, fordi denne fortjenstmargen ville være på linje med den fortjeneste, man kan opnå på råmaterialer som biodiesel. Til støtte for denne påstand henviste denne part til amerikanske producenters fortjeneste på ethanol, vegetabilske olier og olieraffinaderier.

(178) Fastlæggelsen af skadestærsklen skal ske ud fra en evaluering af den fortjeneste, som erhvervsgrenen med rimelighed kan forventes at opnå uden subsidieret import ved salg af samme vare på EF-markedet. Fortjenesten i begyndelsen af den betragtede periode i en bestemt undersøgelse kan med rimelighed betragtes som den fortjeneste, der opnås uden subsidieret import. I dette særlige tilfælde opnåede importen fra USA nemlig aldrig en markedsandel på over 1 % i de første år af den betragtede periode (2004 til 2006), og det kan derfor med rimelighed konkluderes, at der ikke forekom subsidieret import i disse perioder. Derfor blev EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige fortjeneste i disse perioder betragtet som et rimeligt grundlag for fastsættelse af skadestærsklen også i betragtning af behovet for at sikre denne nyligt etablerede erhvervsgrens produktionsinvestering. For så vidt angår den interesserede parts påstand, har undersøgelsen endvidere vist, at den fortjeneste, som de største eksporterende producenter i USA havde på deres indenlandske biodieseltransaktioner, lå betydeligt over den fortjeneste, som dannede grundlag for fastsættelsen af skadestærsklen. Ud fra ovenstående måtte påstanden afvises.

(179) Visse påstande fra virksomheder i USA vedrørende omregningen af værditolden til told i faste beløb, jf. betragtning 185 nedenfor, afslørede, at værdiunderbudsbeløbet blev beregnet som forholdet mellem det samlede underbud og den justerede cif-pris (jf. den i betragtning 109 nævnte justering), hvorimod man burde have anvendt den ikke-justerede cif-pris, således som det var tilfældet ved beregningen af værdidumpingmargenen. Derfor blev alle *værdiskadestærskler* genberegnet for alle amerikanske virksomheder i stikprøven.

(180) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger, blev metoden i betragtning 266 og 267 i forordningen om midlertidig told anvendt til at beregne de ikke-skadevoldende priser. Skadestærsklen blev beregnet som en procentdel af den samlede ikke-justerede cif-importværdi.

8.2. **Toldens form og størrelse**

(181) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den subsidierede import, men som ikke overstiger den konstaterede subsidiemargen.

(182) Ud fra bemærkningerne fra en række interesserede parter efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger og i betragtning af de i denne forordning beskrevne tilpasninger er en række margener blevet ændret.

(183) Udligningstolden blev således fastlagt ved at sammenligne skadestærsklerne og subsidiemargenerne. Udligningstolden bør derfor være følgende:

Virksomhed	Skadesmargen	Subsidiemargen	Udligningstoldsats
Archer Daniels Midland Company	54,5 %	35,1 %	35,1 %
Cargill Inc.	64,4 %	34,5 %	34,5 %
Green Earth Fuels of Houston LLC	51,3 %	39,0 %	39,0 %
Imperium Renewables Inc.	41,6 %	29,1 %	29,1 %
Peter Cremer North America LP	77,2 %	41,0 %	41,0 %
Vinmar Overseas Limited	76,4 %	41,1 %	41,1 %
World Energy Alternatives LLC	46,1 %	37,6 %	37,6 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven	56,2 %	36,0 %	36,0 %

(184) Da udligningstolden vil finde anvendelse på blandinger, der indeholder mere end 20 vægtprocent biodiesel, anses det med henblik på medlemsstaternes toldmyndigheders effektive gennemførelse af foranstaltningerne for passende at fastsætte tolden som faste beløb på grundlag af biodieselindholdet.

(185) Visse parter anfægtede den metode, der var blevet anvendt til omregningen af værditoldsatserne til told i faste beløb. De hævdede, at de cif-beløb, der burde være blevet anvendt til omregningen af værditolden til told i faste beløb, burde have været de faktiske cif-værdier og ikke de værdier, som var justeret for at tage højde for forskellene med hensyn til råmaterialer, jf. betragtning 185 og 186 i forordningen om midlertidig told.

(186) Denne påstand blev undersøgt, og det viste sig faktisk, at det var de justerede cif-værdier, der var blevet brugt til omregningen af værditolden til told i faste beløb. Det blev imidlertid også konstateret, at de samme værdier blev brugt som grundlag for at udtrykke underbudsbeløbet som en værditold. Derfor måtte der foretages en første ændring i retning af at udtrykke underbudsbeløbet i procent af den samlede faktiske cif-importværdi. På det grundlag blev skadesmargenerne ændret. Den efterfølgende beregning af toldsatserne i faste beløb udviste imidlertid ingen forskel i forhold til toldsatserne i artikel 1, stk. 2, i forordningen om midlertidig told, eftersom den højere værditold netop blev modregnet af de lavere cif-priser (fra justerede til faktiske), som blev benyttet til omregningen af værditolden til told i faste beløb.

(187) De individuelle udligningstoldsatser i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(188) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen [1] med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over de virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

(189) Alle parter blev informeret om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at anbefale indførelse af en endelig udligningstold. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Der blev taget behørigt hensyn til parternes bemærkninger, og hvor det var relevant, blev konklusionerne ændret i overensstemmelse hermed.

8.3. **Tilsagn**

(190) Visse samarbejdende eksporterende amerikanske producenter afgav pristilsagn i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i grundforordningen. På baggrund af de udtalte prisforskelle for råmaterialer skal det bemærkes, at varen ikke findes velegnet til faste pristilsagn. På denne baggrund foreslog virksomhederne, at mindsteimportpriserne regelmæssigt indeksreguleres efter udsvingene i priserne på rapsolie. Desuden tilbød de mindsteimportpriser for tre varetyper, der skal dække vareudbuddet efter import (biodiesel fremstillet af sojabønneolie, palmeolie og rapsolie) på basis af råvarekoefficienter etableret i UP.

(191) I forbindelse med de samarbejdende eksporterende producenters tilsagn bemærkes det, at grundlaget for at etablere en indeksreguleret mindsteimportpris gennemsnitligt var 7-8 % lavere end den ikke-skadevoldende pris fastsat i løbet af UP. Desuden var ovennævnte foreslåede koefficienter til beregning af de justerede mindsteimportpriser for ovennævnte varetyper uegnede, idet de vedrørte UP. På baggrund af den omstændighed at disse koefficienter, som afhænger af forskellene i råvarepriserne, konstant er i bevægelse, kan koefficienterne have ændret sig betragteligt i forhold til den situation, der observeredes i løbet af UP. Derfor konkluderedes det, at den foreslåede indeksregulering af mindsteimportpriserne for sojabønne- eller palmeoliediesel var uegnet til formålet, da den ville være baseret på udviklingen i priserne på andre råmaterialer end dem, der blev anvendt ved produktionen af den pågældende eksporterede vare.

(192) På denne baggrund og uden reference til yderligere virksomhedsspecifikke praktiske hensyn vedrørende accepten af tilsagnene konkluderedes det, at tilsagnene måtte afvises, da metoden til fastsættelse af mindsteimportpriserne var uegnet, og de tilbudte mindsteimportpriser ikke var tilstrækkeligt høje til at bringe den skadevoldende subsidiering til ophør.

8.4. **Endelig opkrævning af midlertidig told og særligt tilsyn**

(193) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede klageren om særlige foranstaltninger til forhindring af eventuel omgåelse af foranstaltningerne med henvisning til, at det pågældende marked er et globalt råvaremarked med ombyttelige varer, der kommercialiseres gennem forskellige salgskanaler.

[1] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, kontor N105 04/092, B-1049 Bruxelles, Belgien.

(194) På denne baggrund anses det for passende at overvåge importen af biodiesel fra alle oprindelsessteder nøje med henblik på at gøre en hurtig, nødvendig indgriben lettere, hvis situationen skulle kræve det.

(195) På grund af størrelsen af de konstaterede subsidiemargener og omfanget af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Hvis den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør beløb, for hvilke der midlertidigt er stillet sikkerhed ud over den endelige told, frigives. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed på niveauet for den midlertidige told, endeligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, almindeligt kendt som »biodiesel«, både i ren form og i blandinger indeholdende mere end 20 vægtprocent fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (Taric-kode 2710 19 41 20), 3824 90 91 og ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 87) og med oprindelse i Amerikas Forenede Stater.

2. Den endelige udligningstold for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder fastsættes til:

Virksomhed	Udligningstold, EUR pr. ton netto	Taric-tillægskode
Archer Daniels Midland Company, Decatur	237,0	A933
Cargill Inc., Wayzata	213,8	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	213,4	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	216,8	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	211,2	A937
Vinmar Overseas Limited, Houston	211,2	A938
World Energy Alternatives LLC, Boston	211,2	A939
Virksomheder i bilaget	219,4	jf. bilaget
Alle andre virksomheder	237,0	A999

Udligningstolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselindholdet).

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 194/2009 om import af biodiesel, henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (Taric-kode 2710 19 41 20), 3824 90 91 og ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 87) og med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, opkræves endeligt. De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed på niveauet for den midlertidige told, endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2009.

På Rådets vegne
A. BORG
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter i USA, der ikke indgår i stikprøven

Virksomhedens navn	By	Taric-tillægskode
AC & S Inc.	Nitro	A941
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
BioPur Inc.	Bethlehem	A941
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED&F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Freedom Fuels LLC	Mason City	A941
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
GeoGreen Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940

Virksomhedens navn	By	Taric-tillægskode
Incobrasa Industries Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Integrity Biofuels	Morristown	A941
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Natural Biodiesel Plant LLC	Hayti	A941
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels Ltd.	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Piedmont Biofuels Industrial LLC	Pittsboro	A941
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
Prairie Pride	Deerfield	A941
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940

Virksomhedens navn	By	Taric-tillægskode
Southeast BioDiesel LLC	Charlotte	A941
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Stepan Company	Northfield	A941
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940
Yokaya Biofuels Inc.	Ukiah	A941